

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 40/2016
28.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ћ., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ћ., адвоката М.С. из С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К. 19/15 од 12.08.2015.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1026/15 од 17.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ћ., адвоката М.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К. 19/15 од 12.08.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1026/15 од 17.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К.19/15 од 12.08.2015. године, окривљени С.Ћ. оглашен је кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 3-три године. Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета кривичног дела, и то опојне дроге марихуане cannabis, паковања нето тежине 103,75 грама и 7,32 грама, опојне дроге хероина, паковања нето тежине 0,27 грама, 7,93 грама и 4,34 грама и опојне дроге кокаина, паковања нето тежине 3.14 грама и 0,42 грама, као и ½ таблете са логотипом „S“, а које ће се по правноснажности пресуде предати ПУ Сомбор ради уништења, а окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж1 1026/15 од 17.11.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окр. С.Ћ. и пресуду Вишег суда у Сомбору К 19/15 од 12.08.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. С.Ћ., адв. М.С., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона у смислу члана

485. став 1. тачка 1) у вези са чланом 439. став 1. тачка 2) ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП, у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Ћ., адв. М.С., је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и с тим у вези наводи да је у конкретном случају примењен закон који се није могао применити, јер је суд неосновано применио одредбу члана 246. став 1. КЗ уместо за окривљеног повољније одредбе члана 247. став 1. КЗ, без иједног доказа да је окривљени предметну опојну дрогу продавао, нудио на продају или држао ради даље продаје и код чињенице да је приликом полицијског претреса куће окривљеног пронађена мала количина дроге, а да законом није прописано која количина дроге се има сматрати дрогом за личну употребу, а која дрогом намењеном продаји, те да ни из исказа круског сведока оптужбе М.Г., коме суд у целости верује, а који је окривљеном помагао у мотању цигарета од марихуане, не произилази да је окривљени продавао опојну дрогу ни нудио исту на продају, па је јасно да је окривљени дрогу користио за личне потребе и понекад давао и М.Г.

Из изложених навода захтева произилази да бранилац окривљеног, позивајући се само формално на означену повреду кривичног закона, у суштини оспорава правилност чињеничних утврђења и закључака суда у погледу постојања хтења окривљеног да продаје опојну дрогу као субјективног обележја кривичног дела које му је стављено на терет, а на основу сопственог виђења и оцене браниоца изведених доказа, другачије од оцене суда изнете у побијаној правноснажној пресуди.

Међутим, погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољен разлог због којег окривљени, односно бранилац окривљеног могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда и против поступка који је претходио њеном доношењу, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Ћ. недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.